

Vlaams
Parlement

stuk **1606** (2011-2012) – Nr. 3
ingediend op 13 juni 2012 (2011-2012)

Ontwerp van decreet

tot wijziging van het decreet van 4 april 2003
betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs
in Vlaanderen, wat het stelsel van kwaliteitszorg en
accreditatie betreft

Verslag

namens de Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen
uitgebracht door mevrouw Kathleen Deckx

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Boudewijn Bouckaert.

Vaste leden:

de heer Jos De Meyer, de dames Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Sabine Poleyn;
de heer Wim Van Dijck, mevrouw Gerda Van Steenberge, de heer Wim Wienen;
de dames Irina De Knop, Marleen Vanderpoorten;
de dames Kathleen Deckx, Fatma Pehlivan;
de dames Vera Celis, Goedele Vermeiren;
de heer Boudewijn Bouckaert;
mevrouw Elisabeth Meuleman.

Plaatsvervangers:

de heren Paul Delva, Jan Durnez, de dames Cindy Franssen, Katrien Schryvers;
de heren Frank Creyelman, Chris Janssens, mevrouw Katleen Martens;
de dames Ann Brusseel, Fientje Moerman;
mevrouw Yamila Idrissi, de heer Chokri Mahassine;
de heren Willy Segers, Kris Van Dijck;
de heer Jurgen Verstrepen;
mevrouw Mieke Vogels.

Stukken in het dossier:

1606 (2011-2012) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
– Nr. 2: Amendementen

INHOUD

1. Toelichting door de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel	4
1.1. Historiek	4
1.2. Werking nieuw accreditatiesysteem.....	5
1.2.1. Instellingsreview.....	5
1.2.2. Opleidingsaccreditatie.....	6
1.3. Planlastvermindering.....	8
2. Algemene bespreking	8
2.1. Vragen en opmerkingen van de leden.....	8
2.2. Antwoorden van de minister.....	10
3. Artikelsgewijze bespreking en stemming	12
4. Eindstemming	15
5. Stemverklaring.....	15
Gebruikte afkortingen	16
Tekst aangenomen door de commissie	17

De Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen besprak op 24 en 31 mei 2012 het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, wat het stelsel van kwaliteitszorg en accreditatie betreft.

1. Toelichting door de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel

De *minister* verwijst naar de beleidsbrief Onderwijs 2010-2011 (*Parl. St.* VI. Parl. 2010-11, nr. 745/1) waarin is opgenomen dat een nieuw accreditatiestelsel zal worden uitgewerkt. Het in dit ontwerp van decreet voorgestelde, nieuwe stelsel bestaat uit twee componenten: ten eerste een instellingstoets kwaliteitszorg en ten tweede een opleidingsaccreditatie. Ook in dit dossier wordt er aandacht besteed aan de planlastvermindering.

De minister schetst eerst kort de historiek van het kwaliteitszorgsysteem in Vlaanderen.

1.1. Historiek

Een systeem van kwaliteitszorg in het Vlaamse hoger onderwijs is al operationeel sedert 1991. Kwaliteitszorg was in de eerste plaats een interne procedure die dan met een externe visitatie door zogenaamde ‘peers’ (academici) werd beoordeeld. Met het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen werd de accreditatie van hogeronderwijsopleidingen ingevoerd, waarvoor de opleidingen moesten slagen. In het andere geval werd de erkenning van de opleiding in de tijd beperkt en werd een verbetertraject opgesteld.

Vlaanderen en Nederland hebben toen afspraken gemaakt over samenwerking op het vlak van accreditatie: in 2003 ondertekenden de Nederlandse en Vlaamse ministers bevoegd voor Onderwijs het verdrag inzake samenwerking op het terrein van accreditatie. Sinds 1 februari 2005 is de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie (NVAO) operationeel in Vlaanderen. De eerste accreditatiebesluiten werden genomen in 2006.

In Vlaanderen duurde de accreditatiecyclus acht jaar, waardoor alle opleidingen tegen het einde van het academiejaar 2012-13 het proces hebben doorlopen.

Het huidige stelsel functioneert voldoende en geniet nationaal en internationaal waardering. Maar er was ook kritiek. Over het huidige accreditatiestelsel wordt onder andere opgemerkt dat:

- het te veel is gericht op het beoordelen van basiskwaliteit en niet stimuleert tot een streven naar een hogere kwaliteit: een negatief oordeel vanwege de NVAO heeft dusdanig grote gevolgen dat defensief gedrag ontstaat om verlies van accreditatie te voorkomen;
- de oriëntatie op processen en procedures de overhand dreigt te krijgen op de inhoudelijke beoordeling van de onderwijskwaliteit en van het bereikte eindniveau.

Het voorgestelde accreditatiestelsel moet voor een stuk aan deze nadelen tegemoet komen en tegelijkertijd het goede behouden van het oude stelsel. Tenslotte past dit nieuw accreditatiesysteem binnen de versterking van de autonomie van de instelling: instellingen moeten zelf keuzes kunnen maken welke richting ze uit willen met hun opleidingen, wat ze gaan aanbieden, hoe ze hun middelen inzetten enzovoort. Deze grotere autonomie is evenwel gekoppeld aan een grotere verantwoordingsplicht: de vraag of een instelling doet wat ze zegt of met andere woorden ‘in control’ is van haar processen, is de centrale vraag van de instellingsreview die door dit decreet wordt ingevoerd.

1.2. *Werking nieuw accreditatiesysteem*

Wat zijn de krijtlijnen van het nieuwe stelsel van kwaliteitszorg en accreditatie?

1.2.1. *Instellingsreview*

Een belangrijk, eerste nieuw element in het accreditatiestelsel is de instellingsreview, die verplicht wordt voor de instellingen in Vlaanderen. De instellingsreview is een periodieke evaluatie, door een externe commissie, van de beleidsprocessen die een instelling opzet om te garanderen dat ze haar kerntaken onderwijs, onderzoek en maatschappelijke dienstverlening op een kwaliteitsvolle manier kan uitvoeren. De minister benadrukt dat er hierover wel geen misverstand mag zijn: de focus ligt op het onderwijsbeleid. Dat wil zeggen dat de beleidsprocessen die zijn opgezet op het vlak van onderzoek en maatschappelijke dienstverlening, worden bekeken in relatie tot de ondersteuning van het onderwijs en de kwaliteit ervan dat de instelling biedt in haar opleidingen.

De review vindt plaats aan de hand van vier vragen:

1. Welke beleidsdoelstellingen wil de instelling bereiken?
2. Hoe wil de instelling die beleidsdoelstellingen bereiken?
3. Hoe weet de instelling dat de beleidsacties effectief zijn?
4. Wat doet de instelling om te veranderen en te verbeteren?

De minister onderstreept uitdrukkelijk dat de overheid met dit nieuw instrument niet wil wegen op welke fundamentele keuzes de instelling zou moeten maken. Vanuit het oogpunt van kwaliteitszorg is het niet aan de overheid om uit te maken welke doelstellingen een instelling zichzelf moet opleggen. Dit behoort tot de autonomie van de instellingen. Het is ook niet de bedoeling om via de kwaliteitszorg data op te vragen aan de instellingen: er moet zoveel mogelijk gebruikgemaakt worden van bestaande gegevens in databanken zoals de DHO (Databank Hoger Onderwijs).

De review biedt de instellingen wel de kans aan te tonen welk beleid ze de voorbije zes jaar hebben gevoerd; welke beleidsdoelstellingen ze daarmee wilden bereiken en met welk resultaat; en hoe ze voornemens zijn het beleid bij te stellen om de realisatie van de vooropgestelde beleidsdoelstellingen te verbeteren. De instellingsreview gaat dan ook niet over een beoordeling van de kwaliteit van de resultaten van het onderwijs of het onderzoek maar over een beoordeling van de interne beleidsprocessen, procedures en instrumenten waarmee de instelling haar beleidsdoelstellingen wil realiseren of in de toekomst nog beter wil realiseren.

Om het Vlaamse systeem sterker te doen uitstijgen boven de basiskwaliteit, zien wij een stimulerend effect uitgaan van de instellingsreview door de ruimere invulling van het concept 'kwaliteit': niet alleen de strikte kwaliteitsprocessen worden bekeken, maar ook beleidsprocessen zoals internationalisering, het bevorderen van multi- en interdisciplinariteit in de programma's, het stimuleren van een levenslang leren, het voeren van een taalbeleid, het versterken van de sociale dimensie enzovoort, kortom alle elementen die de onderwijskwaliteit kunnen versterken. Al deze aspecten moeten onderwerp zijn van de interne kwaliteitszorg.

De vier onderwerpen waarover de instellingsreview gaat, zullen vertaald worden in een Vlaams 'beoordelingskader instellingsreview', dat de Vlaamse Regering vastlegt op voorstel van de NVAO en na overleg met de VLUHR (Vlaamse Universiteiten en Hogescholen Raad) en VVS (Vlaamse Vereniging van Studenten). De instellingsreview wordt gecoördineerd door de NVAO, die in een protocol vastlegt hoe ze de instellingsreviews in de praktijk zal uitvoeren na overleg met de VLUHR. De reviewcommissie moet haar oordelen kwantificeren op basis van bewijskrachtige feiten en oordeelt 'voldoet' of 'voldoet niet'.

Tijdens de tweede ronde opleidingsaccreditaties, lopend van het academiejaar 2013-2014 tot en met 2020-2021, lopen er twee rondes instellingsreviews. De eerste ronde instellingsreviews wordt georganiseerd in de academiejaren 2015-2016 en 2016-2017. Deze eerste

instellingsreviews vormen een soort nulmeting die elke instelling zal leren wat haar beginsituatie is op elk van de onderwerpen. Elke instelling zal ook weten welke beleidsprocessen goed lopen, welke beleidsprocessen nog verbeterd moeten worden en wat eraan moet verbeterd worden. Van deze eerste ronde instellingsreviews moet zowel voor de instellingen als voor het systeem een lerend effect uitgaan. Er zijn verder geen consequenties aan verbonden. De rapporten van deze reviews zijn echter openbaar. Deze nulmeting heeft dus geen formele gevolgen, maar is ook niet vrijblijvend. De tweede ronde instellingsreviews vindt plaats in de academiejaren 2019-2020 en 2020-2021, wat ook het eindpunt is van de looptijd van de accreditaties verleend in de tweede accreditatieronde.

De Vlaamse Regering zal zorgen voor de uitvoering van een evaluatie van de eerste ronde instellingsreviews tegen einde juni 2018, zodat het stelsel van instellingsreview desgewenst nog kan bijgestuurd worden vóór de tweede ronde start. Tegelijk worden proefprojecten opgezet waarin de haalbaarheid van de opleidingsaccreditatie op basis van een opleidingsdossier wordt nagegaan. De instellingsreviews hebben een geldigheidsduur van zes jaar indien de instelling voldoet op alle onderwerpen. Indien de instelling niet op alle onderwerpen ‘voldoet’ wordt de geldigheidsduur van de review beperkt en komt er een nieuwe beperkte review.

Samenvattend: dit zijn de gevolgen van de instellingsreview vanaf de tweede ronde en indien het systeem niet bijgestuurd wordt na evaluatie.

Positieve instellingsreview: de instelling ‘voldoet’ aan alle onderwerpen, waardoor voor die instelling de verplichting vervalt om deel te nemen aan externe visitaties georganiseerd door een kwaliteitszorgagentschap om de opleidingsaccreditaties aan te vragen.

Negatieve instellingsreview (voldoet niet aan alle onderwerpen):

- herkansing na 1 tot 3 jaren. Indien de evaluatie van de herkansing negatief is, dan wordt de instelling niet langer gefinancierd, verliest de instelling het recht om academische graden te verlenen en de instelling zorgt ervoor dat de studenten elders bij andere instellingen hun opleiding verder kunnen afwerken;
- de instelling heeft geen mogelijkheid meer om aanvragen nieuwe opleiding in te dienen.

Negatieve instellingsreview (voldoet aan geen enkel onderwerp): de instelling wordt niet langer gefinancierd en de instelling verliest het recht om academische graden te verlenen met ingang van het volgende academiejaar.

1.2.2. Opleidingsaccreditatie

Een tweede grote aanpassing betreft de opleidingsaccreditatie. Deze zal in de tweede ronde alleen gaan over onderwerpen die betrekking hebben op het primaire onderwijsproces en vindt plaats aan de hand van de volgende vragen:

1. Wat beoogt de opleiding?
2. Hoe realiseert de opleiding dat?
3. Worden de doelstellingen bereikt?

Deze drie vragen worden in het decreet vertaald in de generieke kwaliteitswaarborgen.

De criteria betreffen de kwaliteit en het niveau van het onderwijs en de zaken die daar direct mee samenhangen zoals opleidingsspecifieke voorzieningen die van belang zijn voor de kwaliteit van het onderwijs. De combinatie van een beperkt maar sterk inhoudelijk gericht kader, waarbij de te beoordelen facetten beter aansluiten bij de ‘corebusiness’ van de docenten, en een commissie van gerespecteerde vakgenoten, geeft ruimte voor een inhoudelijke discussie tussen vakgenoten over de kwaliteit van de opleiding, gericht op concrete verbetering van de opleiding. Professionals zullen zich meer kunnen richten op het onderwijs zelf.

In het bijzonder is het van belang dat de resultaten van het onderwijs worden onderzocht. De commissie vormt zich een oordeel over onder meer de kwaliteit van afstudeerscripties of andere afsluitende werkstukken. Met het oog op het garanderen van het eindniveau is ook de beoordeling van de deugdelijkheid van examineren, toetsen en beoordelen van studenten van belang.

Zoals in het bestaande systeem wordt de accreditatie in de tweede ronde verleend op grond van een externe beoordeling uitgevoerd door een visitatiecommissie. De generieke kwaliteitswaarborgen worden vertaald in een Vlaams accreditatiekader, dat de Vlaamse Regering goedkeurt op voorstel van de NVAO en na overleg met de VLUHR en VVS.

Als de oordelen op alle criteria van de instellingsreview in de tweede ronde positief zijn ('voldoet') dan kan de opleidingsaccreditatie na evaluatie en vanaf de derde ronde mogelijk verleend worden op basis van een dossier dat de instelling indient bij de NVAO. Dit dossier bevat een eigen beoordeling door de instelling van de aanwezigheid van de generieke kwaliteitswaarborgen, in plaats van op basis van een externe opleidingsbeoordeling en visitatie. Als het rapport van de instellingsreview op alle criteria positief is, mag er immers van uit gegaan worden dat de instelling de zaken onder controle heeft en in staat is met haar beleid met betrekking tot alle onderdelen van haar missie kwaliteitsvol onderwijs te garanderen. Dit kadert in het streven om de autonomie van de instellingen te vergroten.

De externe beoordeling van de kwaliteit van opleidingen wordt in de tweede ronde uitgevoerd door de visitatiecommissies in principe onder de coördinatie van de VLUHR als kwaliteitszorgagentschap doch niet op een exclusieve wijze. De NVAO kan altijd de accreditatie toekennen aan een opleiding op grond van een reeds bestaande accreditatie van een ander accreditatieorgaan (al dan niet EQAR geregistreerd – EQAR: European Quality Assurance Register) op voorwaarde dat die accreditatie werd uitgevoerd volgens een vergelijkbare methodologische aanpak.

De tweede accreditatieronde loopt van het academiejaar 2013-2014 tot en met het einde van het academiejaar 2020-2021. In die periode zullen alle opleidingen onderworpen worden aan het nieuwe regime van de opleidingsaccreditatie. De voorbereiding ervan start al in 2012 met de zelfevaluatie en de visitatie. De derde ronde start dan in het academiejaar 2021-2022.

In de tweede accreditatieronde wordt de opleidingsaccreditatie verleend door de NVAO voor een duur van acht jaar en in de derde ronde voor een duur van zes jaar. Dit op voorwaarde dat de generieke kwaliteitswaarborgen in voldoende mate aanwezig zijn. Als dat niet het geval is kan de NVAO de duur van de accreditatie beperken en zorgen voor een nieuwe beperkte visitatie en accreditatie voor het einde van die periode (ter vervanging van de bestaande procedure van tijdelijke erkenning en verbeterplannen). De NVAO kan ook de accreditatie weigeren en dan moet de opleiding stopgezet worden en mogen de instellingen in geen geval nog nieuwe studenten inschrijven in die opleiding.

Samenvattend: dit zijn de gevolgen van de accreditatiebesluiten van de NVAO.

Positieve beoordeling: indien de opleiding tenminste voldoende scoort op de drie generieke kwaliteitswaarborgen dan mag de instelling voor de duur van de accreditatie de met de opleiding verbonden graad en titel verlenen en komt de opleiding verder in aanmerking voor financiering.

Negatieve beoordeling (opleiding of opleidingsvariant scoort onvoldoende op één of twee generieke kwaliteitswaarborgen): herkansing na 1 tot 3 jaren. Indien de evaluatie van de herkansing negatief is dan wordt de opleiding of opleidingsvariant opgeheven met ingang van het daarop volgend academiejaar.

Negatieve beoordeling (opleiding of opleidingsvariant scoort onvoldoende op alle generieke kwaliteitswaarborgen): de opleiding c.q. afstudeerrichting of opleidingsvariant wordt opgeheven met ingang van het daarop volgend academiejaar.

De instellingen blijven de mogelijkheid behouden om bij de Vlaamse Regering beroep aan te tekenen tegen negatieve accreditatiebesluiten van de NVAO en tegen negatieve besluiten van de instellingsreview.

1.3. Planlastvermindering

Het nieuwe stelsel zal volgens de minister leiden tot een vermindering van de administratieve lasten en tot planlastvermindering voor de instellingen. De reductie van de zes generieke kwaliteitswaarborgen naar drie generieke kwaliteitswaarborgen bij de opleidingsbeoordeling zal leiden tot:

1. een beperking van de voorbereidingsduur van het Zelfevaluatierapport (ZER);
2. een inkorting van de duur van de plaatsbezoeken;
3. een beperking van de hoeveelheid door te nemen informatie en documentatie;
4. een beperking van de omvang van de rapporten.

Vanaf de derde ronde wordt het regime van de opleidingsaccreditaties nog verder vereenvoudigd.

Tegelijk met deze planlastvermindering zal ook het jaarverslag worden verlicht. Het uitgebreide jaarverslag kan worden herleid tot zijn wezenlijke kern. Door het introduceren van de instellingsreview is een verantwoording over de kwaliteit van de interne beleidsprocessen in het jaarverslag niet meer nodig. Verdere ontsluiting van bestaande databanken zal de meeste informatiebehoeften dekken. Hierdoor zullen de instellingen minder tijd en middelen moeten besteden aan het uitgebreide jaarverslag.

De minister zegt met deze toelichting de grote lijnen te hebben geschetst van het nieuwe accreditatiestelsel dat de Vlaamse Regering voorlegt ter bespreking en goedkeuring. Het Vlaamse hoger onderwijs levert kwaliteit af. Dat blijkt uit de rapporten die in het kader van het huidige systeem werden afgeleverd. Maar het nieuwe systeem past zich in in een streven om nog beter te doen. Hij heeft er alle vertrouwen in dat de Vlaamse universiteiten en hogescholen opnieuw zullen bewijzen dat ze aan de nieuwe kwaliteitseisen van de Vlaamse moderne samenleving zullen voldoen.

2. Algemene bespreking

2.1. Vragen en opmerkingen van de leden

Mevrouw *Kathleen Deckx* zegt dat het ontwerp van decreet voorstelt om de accreditatie van opleidingen door de NVAO uit te breiden met een instellingsreview waarbij de instelling zelf aantoont dat ze de interne beleidsprocessen, de procedures en instrumenten voor beleidsdoelstellingen onder controle heeft. Zoals het verdrag met Nederland voorziet, wordt dat beoordeeld door de NVAO. De tekst lijkt echter te suggereren dat de beslissing in beroep bij de Vlaamse Regering ligt. Hoe valt dat te rijmen met het verdrag?

Mevrouw *Elisabeth Meuleman* distilleert uit de adviezen van Vlor en VVS twee belangrijke opmerkingen bij het ontwerp van decreet. Het systeem wijkt sterk af van het Nederlandse, terwijl het nochtans de bedoeling was af te stemmen op buitenlandse systemen. Dat bevordert onder meer de vergelijkbaarheid. Een tweede belangrijker punt van bezwaar is de derde ronde van de accreditatie. Daarbij moet de instelling deels zichzelf beoordelen. De VVS wil alle artikelen over die ronde geschrapt zien uit het ontwerp wegens te weinig kwaliteitsgaranties. Zal de minister met die opmerkingen rekening houden?

Volgens mevrouw *Kathleen Helsen* kan de CD&V-fractie zich vinden in het ontwerp van decreet. Het is positief dat de minister rekening houdt met de adviezen, ook over de derde ronde. Die komt er immers pas na een grondige evaluatie. Ook dit lid wil weten waarom het nieuwe systeem niet op het Nederlandse afgestemd is. Ze vraagt de minister meer informatie over het overleg tussen Vlaanderen en Nederland.

Ook mevrouw *Vera Celis* heeft opmerkingen bij de verschillende keuzes in Vlaanderen en Nederland. Daarnaast is het interessant dat de accreditatie niet enkel de kwaliteitsprocessen maar ook de beleidsprocessen beoordeelt. Dat daarbij ook het taalbeleid beschouwd wordt, is cruciaal voor de N-VA-fractie. Op die manier wordt tegemoet gekomen aan de motie tot besluit van de Commissie ad hoc Hoger Onderwijs (*Parl. St. Vl. Parl.* 2009-10, nr. 591). Kortom, N-VA is tevreden met dit ontwerp.

Mevrouw *Fientje Moerman* heeft dezelfde vragen. Op zich vindt ze het interessant dat Vlaanderen ervoor gekozen heeft ook de kwaliteit van het beleid te beoordelen. De kwestie is alleen hoe dat te verzoenen valt met de optie van het ontwerp om de planlast terug te dringen. Het lid vraagt de minister ervoor te zorgen dat de toetsingscriteria de vrijheid van onderwijs niet beperken. Open Vld heeft enkele amendementen die ertoe strekken de erkenning van buitenlandse opleidingen te vereenvoudigen.

Mevrouw *Marleen Vanderpoorten* leest in de memorie van toelichting dat een van de kritieken bij het huidige stelsel is dat de internationale en Europese dimensie weinig aan bod komt. Een stelsel afgestemd op Nederland zou maar een eerste stap zijn. Hoe zal de minister de verdere internationale afstemming vorm geven?

De heer *Boudewijn Bouckaert*, voorzitter, weet uit ervaring dat visitatie en accreditatie veel werk voor een instelling betekenen. De Vlor is er niet van overtuigd dat het stelsel kostenefficiënt is en waarschuwt voor een verstikkend effect op de instellingen. De reguleringssimpactanalyse (RIA) zegt daarentegen dat er een aanzienlijke kostprijs aan verbonden is, maar dat het eveneens leidt tot aanzienlijke besparingen. Uiteindelijk is de besparing in administratieve rompslomp groter dan de toename. De zelfaccreditatie blijft een heikel punt, ook de Vlaamse ombudsman was tegen dergelijke rechter-en-partijsituatie. Die derde ronde zou er echter pas komen na een evaluatie van de tweede ronde. Dat neemt niet weg dat de artikelen over de derde ronde in het wijzigingsdecreet blijven staan.

Als een instelling over de hele lijn een negatieve evaluatie krijgt, dan verliest de instelling terecht haar financiering en accreditatie. De Vlor wijst op de ingrijpende gevolgen voor het personeel en de studenten. De Vlaamse Regering zal de afhandeling ervan nader regelen in uitvoeringsbesluiten, maar de Raad van State betwijfelt of dat strookt met het legaliteitsbeginsel van artikel 24, §5, van de Grondwet. Hoe ziet de minister dat? Voor het overige oordeelt de heer Bouckaert positief over de wijzigingen. De waarde van de opleidingen hangt nauw samen met de goede werking van een instelling. In die zin is een instellingsreview dus beter.

Hoewel ze niet direct te maken hebben met het ontwerp, vraagt mevrouw *Fientje Moerman* de stand van zaken van twee twistpunten. Is de NVAO nog altijd een zelfstandig bestuursorgaan (ZBO) naar Nederlands publiekrecht of al een volkenrechtelijke gemeenschappelijke instelling, zoals te verkiezen valt? De Nederlandse fiscale administratie gaat ervan uit dat het loon en de vergoedingen van de Vlaamse bestuurs- en personeelsleden van de NVAO moeten belast worden volgens de Nederlandse inkomstenbelasting, omdat ze publiekrechtelijk aangesteld zijn naar Nederlands recht. Hoewel dat geschil dateert van mei 2010, is er nog altijd geen compromis.

2.2. *Antwoorden van de minister*

Dat de Vlaamse Regering in beroep beslist is wel degelijk in overeenstemming met het verdrag, aldus minister *Pascal Smet*. De NVAO zal in alle onafhankelijkheid oordelen over de review van de instelling op basis van een visitatie door onafhankelijke experts. Aan het eerste oordeel zijn geen formele gevolgen verbonden, de instelling kan op basis daarvan haar beleid bijstellen. Vanaf de tweede ronde zijn de gevolgen van een negatief oordeel zeer ernstig en kunnen ze gaan tot het schrappen van de financiering of het verliezen van het recht om academische graden te verlenen, waardoor de instelling ophoudt te bestaan. Gezien die zware gevolgen, moet de instelling tegen een tweede negatief advies een beroep kunnen aantekenen bij de Vlaamse Regering. Tegen die beslissing kan dan weer beroep aangetekend worden bij de Raad van State. De Vlaamse Regering zal dus over zeer goede argumenten moeten beschikken om in te gaan tegen een beslissing van de NVAO. De Vlaamse Regering wil de nieuwe opdrachten van de NVAO ook in het verdrag laten opnemen, hoewel dat niet strikt noodzakelijk is.

De voornaamste reden waarom Vlaanderen een andere weg gaat dan Nederland, is dat het hoger onderwijs in beide landen te veel verschilt. Dat neemt niet weg dat Nederland er ook voor zou kunnen kiezen om de controle verder te drijven dan de kwaliteitszorg. Vlaanderen denkt dat de uitgebreidere controle beter is. Bovendien heeft het weinig zin te wachten op andere Europese landen. De systemen zijn te divers en het animo om ze op elkaar af te stemmen is klein. Ook intern beschikt niet elk land over slechts één systeem van accreditatie: zo heeft elke Duitse deelstaat een eigen systeem. Vlaanderen heeft ervoor moeten strijden om de erkenning van buitenlandse diploma's in de slotverklaring van de laatste Bolognaconferentie in Roemenië te krijgen. Het animo om stappen te zetten in de wederzijdse diploma-erkenning is dus niet zo groot, laat staan om gezamenlijk te accrediteren. De tweejaarlijkse conferenties dreigen tot hoogmissen te verworden. De minister concludeert dat het er niet naar uitziet dat er snel vooruitgang zal worden geboekt, hoewel hij er zijn uiterste best voor zal blijven doen. Eigenlijk vindt hij dat de Europese Commissie zou moeten optreden, zoals ze trouwens ook in het dossier van de rankings schoon schip zou moeten maken. Hij zal het aankaarten bij Europees commissaris Vassiliou.

De minister waardeert de opmerkingen van de VVS over de zelfaccreditatie die bewijzen dat ook voor de studenten kwaliteit voorop staat. Hij begrijpt hun vrees, maar vindt anderzijds dat instellingen geresponsabiliseerd moeten worden. Als instellingen autonoom instaan voor de organisatie van onderwijs en onderzoek en voor maatschappelijke dienstverlening, zijn ze in de eerste plaats zelf verantwoordelijk voor de bewaking van de kwaliteit. Autonomie neemt echter niet weg dat een instelling moet verantwoorden wat ze wil bereiken en de manier waarop ze dat wil, waarop een controlerende instantie, die inzage heeft in alle documenten, alle aspecten kan beoordelen. Het is dus absoluut niet zo dat de instelling zichzelf accrediteert. De NVAO controleert en neemt de uiteindelijke beslissingen. Bij onduidelijkheid of twijfels kan het accreditatieorgaan altijd een visitatie organiseren. Alvorens die derde ronde start, zullen echter de voorgaande fases geëvalueerd worden. Op basis van de evaluatie zal de minister samen met het parlement nagaan of het decreet moet worden gewijzigd. Het is echter belangrijk om die derde ronde nu al in het decreet te zetten zodat de instellingen de bedoeling zouden kennen. Tot slot moeten ook de studenten hun rol opnemen binnen de instellingen zelf.

Hij beseft dat de planlast bestaat, maar het is hem niet duidelijk wie die planlast oplegt. In elk geval is dat niet de minister of de administratie. Twee gezaghebbende figuren zijn nu bezig met een doorlichting. Een van beide is afkomstig uit het onderwijs, de andere is een organisatiedeskundige. Zij zullen een rapport opmaken met aanbevelingen voor de minister, de inspectie, de koepels, de scholengemeenschappen en de scholen. Aan het hoger onderwijs werd gevraagd om concrete voorstellen te formuleren die moeten leiden tot een planlastvermindering. Dat heeft echter niet tot concrete resultaten geleid. Op dit ogenblik ziet hij wel mogelijkheden voor planlastvermindering. De zes generieke kwaliteitswaarbor-

gen werden teruggebracht tot drie, de voorbereidingsduur werd beperkt, de duur van de plaatsbezoeken werd ingekort, de hoeveelheid documentatie en informatie en de omvang van de rapporten werden verminderd en de jaarverslagen werden ingeperkt. Dat laatste werd mogelijk door een betere ontsluiting van de databanken. Deze maatregelen moeten uiteraard goed opgevolgd worden. De regeringscommissarissen zullen begin juli 2012 ook een tiental concrete voorstellen formuleren voor bijkomende planlastvermindering in het hoger onderwijs. Tevens is er een nieuw besluit van de Vlaamse Regering om de planlast te verminderen bij de erkenning van buitenlandse diploma's.

De minister vraagt zich af hoe men het best kan omgaan met de amendementen die werden ingediend door de Open Vld-fractie. Ofwel worden die nu besproken, ofwel worden ze verwerkt in het besluit. Hij is bereid om hierover overleg te plegen met de oppositie. Mevrouw *Fientje Moerman* begrijpt dat men werkt aan een besluit om de planlast bij de erkenning van de buitenlandse diploma's te verminderen. Daaruit maakt ze op dat een erkenningsprocedure nog altijd noodzakelijk zal zijn. Haar fractie heeft een amendement ingediend dat ertoe strekt de erkenningsprocedure te schrappen in die gevallen waar er een accreditatie gebeurt volgens bepaalde Europese principes. Deze maatregel zou betrekking hebben op de diploma's uit een tiental landen. Minister *Pascal Smet* stelt voor om op deze discussie in te gaan bij de artikelsgewijze bespreking.

Hij verwijst naar de opmerking van de heer Bouckaert dat de Raad van State het legaliteitsprincipe heel strikt interpreteert. De regering wil dat respecteren, maar wil daarbij toch ook niet overdrijven. De heer *Boudewijn Bouckaert* wil weten welke maatregelen men zou nemen bij een negatieve accreditatie. Minister *Pascal Smet* verduidelijkt dat het zou gaan om uitvoeringsmaatregelen. Men blijft dus binnen het decretaal bepaalde kader en binnen het legaliteitsprincipe. De maatregelen hebben geen betrekking op de organisatie van het onderwijs.

Op de vraag van mevrouw Moerman over het statuut van de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie (NVAO) antwoordt hij dat er in Nederland niet veel animo is voor het doorvoeren van wijzigingen.

De Vlaamse bestuurders hoeven in Nederland geen belastingen te betalen. Die situatie is uitgeklaard. Voor de Vlaamse dagelijkse bestuurders en directeurs moet er in België RSZ betaald worden op het loonverschil tussen Nederland en Vlaanderen. Dat betekent dat er geen Nederlandse pensioenen opgebouwd worden. Dat is een wijziging ten opzichte van de huidige situatie. De Vlaamse contractuelen volgen een zuiver Nederlands regime. Er blijft nog een belangrijk twistpunt, namelijk waar de Vlaamse gedetacheerden belastingen dienen te betalen. In Vlaanderen gaat men ervan uit dat het loon dat door de NVAO uitbetaald wordt, afkomstig is van de Vlaamse overheid en dat de belastingen daarom ook in België moeten worden betaald. Het gaat hier om een verschillende interpretatie van een artikel in het belastingverdrag tussen België en Nederland. De advocaten die met dit dossier bezig zijn stellen voor om geval per geval een compromis te sluiten. Mevrouw *Fientje Moerman* merkt op dat gespecialiseerde fiscale advocaten peperduur zijn. Voor het uitwerken van een globale regeling is dat nog te verantwoorden, maar niet voor een behandeling geval per geval. Minister *Pascal Smet* zegt dat men voor het regelen van deze kwestie sowieso moet wachten op een nieuwe Nederlandse regering.

De heer *Jan Durnez* heeft ondervonden dat het in de hogescholen gehanteerde model de interne kwaliteitszorg een boost gegeven heeft. Het probleem met de planlast is dat wie eraan onderworpen is, er vaak de zin niet van inziet. Als dat geïnternaliseerd wordt, zal men zich beperken tot die dingen die nodig zijn om de hogeschool vooruitgang te laten boeken. Binnen die context betekent dit ontwerp van decreet een stap vooruit.

De heer *Boudewijn Bouckaert* meent dat het woord accreditatie de indruk wekt dat een instelling zichzelf kan beoordelen. Hij pleit in deze context voor het woord zelf-

evaluatie. Er is een zelfevaluatie, een visitatie en een accreditatie. De eigenlijke accreditatie komt toe aan de NVAO. Hij is bereid om dat ter sprake te brengen tijdens de bijeenkomst van de Taalunie. De NVAO is een goed initiatief. Op termijn moet men immers evolueren naar een Nederlandstalige onderwijsruimte in Europa. Hij geeft de voorkeur aan de volkenrechtelijke oplossing.

3. Artikelsgewijze bespreking en stemming

Artikel 1

Het artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 2 tot 11

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 11 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 12

Een amendement nr. 1 voorgesteld door de heer Boudewijn Bouckaert strekt ertoe aan de bij 1° voorgestelde tekst een zin toe te voegen, die luidt als volgt:

“De leden van de visitatiecommissie moeten onafhankelijk staan ten opzichte van de instelling, die gevisiteerd wordt;”.

Een amendement nr. 2 voorgesteld door de heer Boudewijn Bouckaert strekt ertoe aan de bij 3° voorgestelde tekst een zin toe te voegen, die luidt als volgt:

“De leden van het evaluatieorgaan moeten onafhankelijk staan ten opzichte van de instellingen, waaromtrent zij beslissingen nemen in het kader van de coördinatie van visitaties;”.

De heer *Boudewijn Bouckaert* verwijst voor de toelichting naar de verantwoording bij de amendementen (*Parl. St.* VI. Parl. 2011-12, nr. 1606/2).

De heer *Jan Durnez* wil weten wat het verschil is tussen beide amendementen. De heer *Boudewijn Bouckaert* antwoordt dat het ene gaat over de leden van de visitatiecommissie en het andere over het evaluatieorgaan, bijvoorbeeld de VLUHR of de NVAO. De heer *Jan Durnez* merkt op dat veel leden van de NVAO ook betrokken zijn bij de werking van een of andere hogeschool. Mevrouw *Fientje Moerman* antwoordt daarop dat deze mensen gedetacheerd zijn. Bovendien vereist de deontologie dat men zichzelf wraakt als het gaat om een dossier van de instelling waardoor men gedetacheerd is. Dat moet worden geregeld binnen de NVAO. De heer *Boudewijn Bouckaert* vult aan dat men aan de onafhankelijkheidsvereiste kan voldoen naargelang de omstandigheden. Men hoeft daarom geen ontslag te nemen maar men kan bijvoorbeeld niet deelnemen aan een vergadering. Dat is een algemeen principe dat ook geldt in andere beslissingsorganen.

Minister *Pascal Smet* begrijpt dat hier de onafhankelijkheidsvereiste niet eng moet geïnterpreteerd worden in de zin dat men nooit te maken mag hebben of gehad hebben met de betrokken hogeschool of universiteit. Men moet rekening houden met de geest van het principe van de onafhankelijkheid. De *commissieleden* zijn het eens met deze interpretatie. De *minister* heeft er geen bezwaar tegen dat dit amendement zou worden opgenomen.

Een amendement nr. 3 voorgesteld door de dames *Fientje Moerman* en *Marleen Vanderpoorten* strekt ertoe in artikel 12 een 4°/1 in te voegen (zie *Parl. St.* VI. Parl. 2011-12, nr. 1606/2).

Mevrouw *Fientje Moerman* licht toe dat ze de numerieke volgorde heeft gevolgd van de artikelen in het oorspronkelijk Structuurdecreet. Het amendement nr. 3 hangt samen met de amendementen nr. 5 en 6 van dezelfde indieners die voorstellen om respectievelijk de nieuwe artikelen 27/1 en 30/1 in te voegen (cf. infra). Het gaat om de erkenning van buitenlandse opleidingen.

Sinds maart 2010 bestaat er een Europese onderwijsruimte voor het hoger onderwijs (European Higher Education Area of EHEA). Tijdens de Bolognaconferentie in Boekarest eind april 2012 hebben de Europese onderwijsministers het gebruik geadviseerd van het European Area of Recognition Manual (EAR-handboek) voor de wederzijdse erkenning van kwalificaties.

De EHEA speelt ook een rol bij de wederzijdse erkenning van accreditatiebesluiten. De Europese accreditatieorganisaties moeten het European Consortium for Accreditation in Higher Education (ECA) informeren over de door hen geaccrediteerde opleidingen of instellingen via de webtool Crossroads. Via die website geven de accreditatieorganisaties informatie over de graad, de studiepunten, de onderwijslocatie, het accreditatiestelsel en de accreditatietermijn. Al die informatie wordt belicht in het perspectief van de nationale systemen voor hoger onderwijs, de bevoegde accreditatieorganisaties en het Europese kwalificatieraamwerk. ECA mikt echter hoger. Het 'agreement of cooperation' dat loopt van 2012 tot 2015 stelt zich tot doel om een daadwerkelijke wederzijdse erkenning van accreditatiebesluiten te organiseren binnen de gezamenlijke opleidingen.

De webtool Crossroads kan een rol spelen bij de erkenning van diploma's en accreditatiebesluiten. Elke geïnteresseerde kan namelijk onderzoeken of een opleiding geaccrediteerd werd door een organisatie die aan het ECA participeert. De indieners stellen voor om het decretale kader voor de buitenlandse accreditatie te versoepelen.

Vandaag zegt artikel 60sexies van het Structuurdecreet dat de NVAO een eigen accreditatie kan verlenen op grond van een als equivalent erkende accreditatie, verleend door een ander accreditatieorgaan. Een dergelijke toetsing is echter reeds op een algemene wijze gebeurd binnen de ECA aangezien de partners in het samenwerkingsverband een 'code of good practices' dienen te respecteren. Die code omvat de fundamentele beginselen van de accreditatie binnen de NVAO.

De indieners stellen voor om de tekst van artikel 60sexies aan te vullen, specifiek voor de accreditatiebesluiten die uitgaan van een accreditatieorgaan dat aan de ECA participeert. Er wordt gespecificeerd dat de accreditatiebesluiten van ECA-gelieerde accreditatieorganen gelden in de Vlaamse Gemeenschap.

De opleidingen die ingericht mogen worden op grond van een dergelijk accreditatiebesluit, worden onder volgende voorwaarden opgenomen in het Hogeronderwijsregister. Het moet gaan om gezamenlijk georganiseerde opleidingen die uitgaan van een Vlaamse instelling voor hoger onderwijs, ambtshalve geregistreerd of geregistreerd, en een partnerinstelling buiten de Vlaamse Gemeenschap waarvan de kwaliteit geborgd is door een ECA-gelieerd accreditatieorgaan. Het kan ook gaan om een opleiding die uitgaat van een Vlaamse instelling voor hoger onderwijs waarvan de kwaliteit eveneens geborgd is door een ECA-gelieerd accreditatieorgaan. Ten slotte kan het gaan om een opleiding die uitgaat van een instelling buiten de Vlaamse Gemeenschap waarvan de kwaliteit geborgd is door een ECA-gelieerd accreditatieorgaan, op voorwaarde dat de instelling waar de opleiding wordt aangeboden door de Vlaamse Regering is geregistreerd. Door die registratie valt de buitenlandse opleiding die in de Vlaamse Gemeenschap wordt aangeboden, onder de Vlaamse regelgeving voor geregistreerde instellingen.

De kwaliteit van de opleiding is slechts geborgd wanneer de interne wetgeving van de staat of de deelstaat waar het accreditatieorgaan is gevestigd, uitdrukkelijk bepaalt dat de

opleiding mag worden ingericht op grond van een accreditatiebesluit op het niveau van de opleiding, een opleidingscluster, een studiedomein of een instelling. Het feit dat de instelling werd doorgelicht betekent niet automatisch dat alle opleidingen zijn geaccrediteerd. Ofwel moet er na een instellingsreview ook een opleidingsaccreditering gebeuren, ofwel moet de interne wetgeving uitdrukkelijk stipuleren dat uit de instellingsreview voortvloeit dat alle opleidingen zijn geaccrediteerd.

Het voorliggende amendement maakt het in het ontwerp van decreet voorgestelde systeem niet overbodig. Toch kan het al zorgen voor een vorm van automatisme. Het kan worden ingepast in de logica van dit systeem.

Minister *Pascal Smet* deelt de bekommernis van mevrouw Moerman dat de erkenning van diploma's binnen de Europese onderwijsruimte zo eenvoudig mogelijk moet worden geregeld. Men kan zich afvragen of men hierbij het klassieke diplomatieke principe van de wederkerigheid dient te hanteren. Dit voorstel is niet helemaal in overeenstemming met dit principe. De indieners willen dit amendement koppelen aan dit ontwerp van decreet omdat er een link is met erkenning, maar eigenlijk zou men beter het Structuurdecreet wijzigen dat een artikel bevat over dit onderwerp. Daarom stelt hij voor om deze amendementen in te trekken. Hij engageert zich ertoe een werkgroep op te richten waarbinnen meerderheid en oppositie kunnen overleggen over dit voorstel en over de werkzaamheden van de administratie rond dit thema. Een eventuele wijziging van het decreet kan in het najaar 2012 opgenomen worden in Onderwijsdecreet XXII.

Mevrouw *Fientje Moerman* kan akkoord gaan met het voorstel van de minister als daarbij het voorgestelde tijdsplan gehanteerd wordt en als er gediscussieerd wordt aan de hand van teksten. Ze benadrukt de urgentie van dit probleem.

Bijgevolg trekken de indieners van de amendementen nr. 3, 5 en 6 hun amendementen in.

De heer *Boudewijn Bouckaert* benadrukt dat deze discussie ook perspectieven kan bieden voor de 'branching out' van onderwijsinstellingen uit andere landen. Als de instelling erkend is in een ander land, kan men misschien meteen ook de opleiding in ons land erkennen. Mevrouw *Fientje Moerman* laat opmerken dat het fenomeen van de branching out zich niet beperkt tot de landen van de EU of van de Bolognaverklaring. De heer *Boudewijn Bouckaert* signaleert dat in Europa het besef groeit dat het onderwijs netwerk-effecten heeft. Europa kan stimulansen bieden voor het coördineren van die netwerken.

De amendementen nr. 1 en 2 worden eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Het geamendeerde artikel 12 wordt aangenomen met 11 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 13 tot 20

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 11 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 21

Een amendement nr. 4 voorgesteld door de dames Kathleen Deckx, Kathleen Helsen, Vera Celis, Fatma Pehlivan, Goedele Vermeiren en Veerle Heeren en de heer Jos De Meyer strekt ertoe in de voorgestelde tekst van artikel 59ter, §1, de tweede zin te schrappen.

Mevrouw *Kathleen Deckx* verwijst voor de toelichting naar de verantwoording bij het amendement (*Parl. St.* VI. Parl. 2011-12, nr. 1606/2).

Het amendement nr. 4 wordt eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Het geamendeerde artikel wordt aangenomen met 11 stemmen tegen 1.

Artikel 22 tot 50

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 11 stemmen bij 1 onthouding.

4. Eindstemming

Het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, wat het stelsel van kwaliteitszorg en accreditatie betreft, wordt aangenomen met 11 stemmen bij 1 onthouding.

5. Stemverklaring

Op vraag van minister *Pascal Smet* waarom zij zich onthoudt bij de stemming, verklaart mevrouw *Elisabeth Meuleman* dat ze nog wat lichte twijfels heeft over het verloop van de zelfaccreditatie, over het vervolg en het verloop van de samenwerking met Nederland en over het functioneren van het decreet binnen de internationale context.

Boudewijn BOUCKAERT,
voorzitter

Kathleen DECKX,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

DHO	Databank Hoger Onderwijs
EAR	European Area of Recognition Manual
ECA	European Consortium for Accreditation in Higher Education
EHEA	European Higher Education Area
EQAR	European Quality Assurance Register
NVAO	Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie
RIA	reguleringsimpactanalyse
RSZ	Rijkdienst voor Sociale Zekerheid
Vlor	Vlaamse Onderwijsraad
VLUHR	Vlaamse Universiteiten en Hogescholen Raad
VVS	Vlaamse Vereniging van Studenten
ZBO	zelfstandig bestuursorgaan
ZER	Zelfevaluatie rapport

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen in het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen

Art. 2. In artikel 3 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, gewijzigd bij de decreten van 30 april 2004, 16 juni 2006, 29 juni 2007, 30 april 2009 en 1 juli 2011, wordt het tweede streepje vervangen door wat volgt:

“– accreditatie en instellingsreview:

- a) opleidingsaccreditatie: de formele erkenning van een opleiding op grond van een beslissing van een onafhankelijk orgaan waarin vastgesteld wordt dat de opleiding voldoet aan vooraf vastgestelde minimale kwaliteits- en niveauvereisten;
- b) eerste ronde opleidingsaccreditaties: de accreditaties die zijn verleend vanaf 1 februari 2005 tot en met het einde van het academiejaar 2012-2013;
- c) tweede ronde opleidingsaccreditaties: de accreditaties die zijn verleend vanaf het begin van het academiejaar 2013-2014 tot en met het einde van het academiejaar 2020-2021;
- d) derde ronde opleidingsaccreditaties: de accreditaties die zijn verleend vanaf het begin van het academiejaar 2021-2022 tot en met het einde van het academiejaar 2028-2029;
- e) instellingsreview: periodieke beoordeling door een externe commissie van de beleidsprocessen die een instelling hoger onderwijs opzet om te garanderen dat ze haar taken op het terrein van het onderwijs op een kwaliteitsvolle manier uitvoert;
- f) positief besluit instellingsreview: het besluit van de accreditatieorganisatie dat een instellingsreview afrondt en waarin de accreditatieorganisatie bevestigt dat de instelling voldoet aan alle onderwerpen van het beoordelingskader instellingsreview;
- g) eerste ronde instellingsreviews: de instellingsreviews die worden uitgevoerd vanaf het begin van het academiejaar 2015-2016 tot en met het einde van het academiejaar 2016-2017;
- h) tweede ronde instellingsreviews: de instellingsreviews die worden uitgevoerd vanaf het begin van het academiejaar 2019-2020 tot en met het einde van het academiejaar 2020-2021;
- i) derde ronde instellingsreviews: de instellingsreviews die worden uitgevoerd vanaf het begin van het academiejaar 2025-2026 tot en met het einde van het academiejaar 2026-2027;
- j) opleidingsdossier: het dossier dat het instellingsbestuur indient met het oog op het verkrijgen van de opleidingsaccreditatie;
- k) visitatierapport: de gepubliceerde externe beoordeling uitgevoerd door een visitatiecommissie georganiseerd door een evaluatieorgaan.”.

Art. 3. Artikel 9ter van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 maart 2004, wordt opgeheven.

Art. 4. In artikel 9sexies van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 maart 2004, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt tussen de woorden “Vlaamse Gemeenschap” en de woorden “de accreditatie” de zinsnede “de instellingsreview wordt uitgevoerd, de besluiten die de instellingsreview afronden, worden genomen,” ingevoegd;

2° in paragraaf 1, tweede lid, eerste volzin, worden tussen de woorden “De accreditatiebesluiten” en de woorden ”worden bij uittreksel” de woorden “en de besluiten die de instellingsreview afronden” ingevoegd;

3° in paragraaf 1, tweede lid, derde volzin, worden tussen het woord “De” en het woord “accreditatiebesluiten” de zinsnede “besluiten en de rapporten die de instellingsreview afronden, en de” ingevoegd;

4° paragraaf 2 wordt opgeheven.

Art. 5. Aan artikel 9septies, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 maart 2004, wordt een punt 3° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“3° de besluiten die de instellingsreview afronden, de rapporten van de instellingsreviews en de stukken op grond waarvan ze zijn opgemaakt.”.

Art. 6. Aan artikel 9nonies, eerste lid, 1°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 maart 2004 worden een punt k), l), m) en n) toegevoegd, die luiden als volgt:

“k) de Antwerp Management School;

l) de Evangelische Theologische Faculteit in Heverlee;

m) de Faculteit voor Protestantse Godgeleerdheid in Brussel;

n) de Vlaamse Universiteiten en Hogescholen Raad;”.

Art. 7. In artikel 56 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 maart 2004 en gewijzigd bij het decreet van 4 juli 2008, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° ofwel overeenkomstig onderafdeling 2 geaccrediteerd is voor de in het accreditatiebesluit bepaalde duur;”;

2° in paragraaf 1 wordt punt 3° vervangen door wat volgt:

“3° ofwel een verlenging geniet van de geldigheidsduur van de accreditatie overeenkomstig artikel 58bis, §5, en artikel 59ter, ofwel nog een tijdelijke erkenning geniet.”;

3° in paragraaf 2 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Een opleiding die niet meer voldoet aan de voorwaarden vermeld in paragraaf 1 wordt geschrapt uit het Hoger Onderwijsregister, vermeld in artikel 64, vanaf het academiejaar dat volgt op het academiejaar waarin de geldigheid van de lopende accreditatie, de erkenning als nieuwe opleiding of de verlenging van de accreditatie vervalt.”.

Art. 8. In titel I, hoofdstuk III, afdeling 2, onderafdeling 2, sectie 1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 maart 2004, 16 juni 2006 en 8 mei 2009, wordt een subsectie 1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Subsectie 1. Algemeen”.

Art. 9. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2011, wordt in subsectie 1, ingevoegd bij artikel 8, een artikel 56bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 56bis. §1. De accreditatie van een opleiding wordt verleend op aanvraag van het instellingsbestuur. De accreditatie van gezamenlijk georganiseerde opleidingen die voltooid

worden met een gezamenlijk diploma, wordt verleend op gezamenlijke aanvraag van de betrokken Vlaamse instellingsbesturen.

§2. De aanvraag voor accreditatie van een opleiding ingediend door het bestuur van een geregistreerde instelling omvat in alle gevallen een visitatierapport georganiseerd door een evaluatieorgaan.”.

Art. 10. In titel I, hoofdstuk III, afdeling 2, onderafdeling 2, sectie 1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 maart 2004, 16 juni 2006 en 8 mei 2009, wordt na artikel 56bis, ingevoegd bij artikel 9, een subsectie 2 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Subsectie 2. Aanvragen accreditatie op basis van een visitatierapport”.

Art. 11. Artikel 57 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 maart 2004 en gewijzigd bij de decreten van 16 juni 2006 en 8 mei 2009, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 57. De accreditatieaanvraag moet uiterlijk vier maanden vóór het verstrijken van de geldigheid van de lopende accreditatie of van de erkenning als nieuwe opleiding of van de tijdelijke erkenning worden ingediend. De termijnen worden berekend van maand tot maand en van dag tot dag. In de termijnen is de dag waarop de termijn verstrijkt inbegrepen.

Het instellingsbestuur vraagt een accreditatie aan binnen een periode van twee maanden na de publicatie van het visitatierapport.”.

Art. 12. In artikel 57bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 maart 2004 en gewijzigd bij de decreten van 16 juni 2006 en 8 mei 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, derde lid, punt 1°, wordt de tweede zin vervangen door wat volgt:

“Van de visitatiecommissie maakt ten minste één student deel uit. De leden van de visitatiecommissie moeten onafhankelijk staan ten opzichte van de instelling die gevisiteerd wordt;”;

2° in paragraaf 2, derde lid, wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

“2° de visitatiecommissie hanteert een visitatieprotocol opgesteld door een evaluatieorgaan. Dat protocol voorziet ten minste in de elementen, vermeld in artikel 93;”;

3° in paragraaf 2, derde lid, wordt punt 3° vervangen door wat volgt:

“3° de werking van de visitatiecommissie wordt gecoördineerd door een evaluatieorgaan. Elk evaluatieorgaan dat optreedt ten aanzien van visitaties in geregistreerde instellingen moet ofwel European Quality Assurance Register for Higher Education (EQAR) geregistreerd zijn ofwel erkend zijn door de accreditatieorganisatie, die daarvoor een reglement opstelt. De leden van het evaluatieorgaan moeten onafhankelijk staan ten opzichte van de instellingen waaromtrent zij beslissingen nemen in het kader van de coördinatie van visitaties;”;

4° in paragraaf 2, derde lid, wordt punt 4° vervangen door wat volgt:

“4° de visitatiecommissie publiceert de uitkomst van de visitatie als een openbaar visitatierapport.”;

5° paragraaf 2ter en paragraaf 3 worden opgeheven.

Art. 13. In titel I, hoofdstuk III, afdeling 2, onderafdeling 2, sectie 1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 maart 2004, 16 juni 2006 en 8 mei 2009, wordt na artikel 57ter een subsectie 3 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Subsectie 3. Aanvragen om accreditatie op basis van een opleidingsdossier”.

Art. 14. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2011, wordt in subsectie 3, ingevoegd bij artikel 13, een artikel 57quater ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 57quater. §1. Als vanaf de tweede ronde instellingsreviews het instellingsbestuur beschikt over een positief besluit instellingsreview, bestaat de accreditatieaanvraag uit een opleidingsdossier.

Het opleidingsdossier moet de accreditatieorganisatie in staat stellen te verifiëren of de instelling op een gegronde wijze tot de conclusie is gekomen dat er voldoende generieke kwaliteitswaarborgen aanwezig zijn. Het dossier omvat de volgende stukken:

- 1° een rapport waaruit blijkt dat de instelling in het kader van de interne kwaliteitszorg een onderzoek ten gronde heeft gedaan naar de aanwezigheid van voldoende generieke kwaliteitswaarborgen aan de hand van de criteria bedoeld in artikel 58, §1, zoals vastgelegd in het accreditatiekader, en dat ze daarbij externe onafhankelijke experts, bij voorkeur internationale experts, heeft betrokken;
- 2° de uitkomsten van een internationale benchmarking van de opleiding die de instelling heeft doorgevoerd.

§2. Het instellingsbestuur dient de accreditatieaanvraag in uiterlijk 4 maanden vóór het verstrijken van de geldigheid van de lopende accreditatie of van de erkenning als nieuwe opleiding. De termijnen worden berekend van maand tot maand en van dag tot dag. In de termijnen is de dag waarop de termijn verstrijkt inbegrepen.

§3. De accreditatie van gezamenlijk georganiseerde opleidingen die voltooid worden met een gezamenlijk diploma, volgt de accreditatieregeling van een accreditatie, verleend op basis van een visitatierapport, als een van de betrokken Vlaamse instellingen niet beschikt over een positief besluit instellingsreview.”.

Art. 15. In artikel 58 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 maart 2004 en gewijzigd bij de decreten van 30 april 2009 en 9 juli 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

“§1. De accreditatie van een opleiding van een instelling als vermeld in artikel 7, is afhankelijk van de aanwezigheid van voldoende generieke kwaliteitswaarborgen. De generieke kwaliteitswaarborgen betreffen:

- 1° het beoogde eindniveau dat bepaald wordt aan de hand van de wijze waarop de domeinspecifieke leerresultaten vertaald zijn in opleidingsspecifieke leerresultaten;
- 2° het onderwijsproces: de inhoud en de opbouw van het opleidingsprogramma, de opleidingsspecifieke onderwijs- en leervormen, de verbeteracties welke voortkomen uit de instrumenten en processen van kwaliteitsbewaking, de opleidingsspecifieke voorzieningen, het doorstroomrendement en de kwantiteit en kwaliteit van het ingezette personeel;
- 3° het gerealiseerde eindniveau dat bepaald wordt aan de hand van de deugdelijkheid van de beoordeling, de toetsing en de examinering van de studenten, aan de hand van het diplomarendement alsook aan de hand van de inzetbaarheid van de afgestudeerden op de arbeidsmarkt of de doorstroming naar een volgende opleiding.

De accreditatieorganisatie legt in het accreditatiekader de volgende zaken vast:

- 1° de criteria waaraan de aanwezigheid van de hiervoor vermelde generieke kwaliteitswaarborgen getoetst zal worden;
- 2° de voorwaarden voor het verlenen van de oordelen onvoldoende, voldoende, goed en excellent aan de hiervoor vermelde generieke kwaliteitswaarborgen;
- 3° welke verifieerbare feiten als grondslag kunnen dienen voor het verlenen van de oordelen en hoe de bewijskracht van een feit aangetoond kan worden.

Het accreditatiekader moet, voor het toegepast kan worden, door de Vlaamse Regering goedgekeurd worden, met vooraf advies van de Vlaamse Universiteiten en Hogescholen Raad als koepelorganisatie en de studentenkoepelverenigingen in de zin van het decreet van 30 maart 1999 houdende de subsidiëring van studenten- en leerlingenkoepelverenigingen.”;

- 2° er wordt een paragraaf 1bis toegevoegd, die luidt als volgt:

“§1bis. De accreditatieorganisatie beoordeelt de aanvraag tot accreditatie van een opleiding van een instellingsbestuur als vermeld in artikel 8 en van de instellingen die overeenkomstig artikel 93ter, §4, niet onderworpen zijn aan de instellingsreview, aan de hand van de generieke kwaliteitswaarborgen vermeld in paragraaf 1, met toevoeging van een vierde generieke kwaliteitswaarborg namelijk de opzet en de organisatie van de interne kwaliteitszorg gericht op een systematische verbetering van de opleiding. In het accreditatiekader worden er criteria bepaald waaraan de aanwezigheid van deze generieke kwaliteitswaarborg getoetst zal worden.”;

- 3° in paragraaf 2 wordt de inleidende zin vervangen door wat volgt:

“De domeinspecifieke leerresultaten, vermeld in artikel 5bis van het decreet van 30 april 2004 betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen zijn een vertaling van de volgende niveaudecriptoren:”.

Art. 16. In titel I, hoofdstuk III, afdeling 2, onderafdeling 2, sectie 3, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 maart 2004, 8 mei 2009 en 9 juli 2010, wordt een subsectie 1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Subsectie 1. Onderzoek van aanvragen tot accreditatie, verleend op basis van een visitatierapport”.

Art. 17. In artikel 58bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 8 mei 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

“§1. De accreditatieorganisatie gaat na of het visitatierapport regelmatig, kwalitatief en volledig is.

Een regelmatig visitatierapport:

- 1° voldoet aan de vormen, vermeld in het visitatieprotocol;
- 2° omvat een beoordeling aan de hand van de generieke kwaliteitswaarborgen bepaald in het door de Vlaamse Regering goedgekeurde accreditatiekader;
- 3° is gebaseerd op verifieerbare feiten als vermeld in artikel 58, §1, tweede lid, 3°;
- 4° verschaft inzicht in de kwaliteit van de samenstelling van de visitatiecommissie.”;

2° er worden een paragraaf 4 en een paragraaf 5 toegevoegd, die luiden als volgt:

“§4. De accreditatieorganisatie kan na de indiening van de accreditatieaanvraag en vóór het ontwerp van beslissing wordt verzonden, het evaluatieorgaan of desgevallend het instellingsbestuur om aanvullende informatie, toelichtingen en verduidelijkingen vragen. Als de accreditatieorganisatie daarvan gebruikmaakt, wordt daarvan melding gemaakt in het accreditatierapport. De accreditatieorganisatie legt in het reglement, vermeld in artikel 9quinquies, de bestuursbeginselen vast voor de verzoeken om aanvullende informatie, toelichtingen en verduidelijkingen en voor de behandeling van de antwoorden.

§5. Als de accreditatieorganisatie op grond van het visitatierapport niet tot een accreditatierapport en -besluit kan komen, wordt de termijn van de lopende accreditatie met ten hoogste één jaar verlengd. De accreditatieorganisatie bezorgt voor het verstrijken van de beslissingstermijn, vermeld in artikel 60, §1, eerste lid, een ontwerp van die beslissing met de bijbehorende omstandige motivering aan het evaluatieorgaan en het instellingsbestuur. Het evaluatieorgaan en het instellingsbestuur hebben de mogelijkheid om bezwaren en opmerkingen te formuleren binnen een vervaltermijn van vijftien kalenderdagen die ingaat de dag na de ontvangst van het ontwerp. Zodra de beslissing genomen is om de lopende accreditatie met een bepaalde duur te verlengen, belast de accreditatieorganisatie het evaluatieorgaan met de uitvoering van een bijkomende externe beoordeling volgens de richtlijnen en criteria bepaald door de accreditatieorganisatie. In voorkomend geval kan het instellingsbestuur een ander evaluatieorgaan vragen de aanvullende externe beoordeling uit te voeren. De duur van de verlenging komt in mindering van de geldigheidsduur van de accreditatie, vermeld in artikel 60, §2.”.

Art. 18. In artikel 59 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 maart 2004, wordt paragraaf 1 vervangen door wat volgt:

“§1. De accreditatie wordt verleend als de accreditatieorganisatie op basis van het visitatierapport, vermeld in artikel 57bis, §2, in redelijkheid besluit dat de kwaliteit van de opleiding voldoet aan alle generieke kwaliteitswaarborgen, zoals beschreven in artikel 58, §1.”.

Art. 19. Artikel 59bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 maart 2004 en vervangen bij het decreet van 8 mei 2009, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 59bis. §1. Zowel in het visitatierapport, vermeld in artikel 57bis, §2, als in het accreditatierapport en in het accreditatiebesluit wordt, in voorkomend geval melding gemaakt van de opleidingsvarianten die op het tijdstip van de visitatie bestonden:

- 1° de verschillende vestigingen waar de opleiding aangeboden wordt;
- 2° de verschillende afstudeerrichtingen van de opleiding, met uitzondering van de als afstudeerrichting georganiseerde specifieke lerarenopleiding(en);
- 3° de verschillende talen waarin de opleiding aangeboden wordt als vermeld in artikel 91, §2;
- 4° het studietraject voor werkstudenten, vermeld in artikel 2, 22°, c), van het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen;
- 5° de verschillende programma's binnen de opleiding, als die leiden tot verschillende vormen van diplomering, namelijk diplomering door één instelling, bidualomering of gezamenlijke diplomering;
- 6° de verschillende programma's binnen de opleiding, als deze georganiseerd worden door verschillende instellingsbesturen.

§2. Het visitatierapport, vermeld in artikel 57bis, §2, bevat een beoordeling van elk van de varianten, vermeld in paragraaf 1.”.

Art. 20. In titel I, hoofdstuk III, afdeling 2, onderafdeling 2, sectie 3, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 maart 2004, 8 mei 2009 en 9 juli 2010, wordt na artikel 59bis een subsectie 2 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Subsectie 2. Onderzoek van aanvragen tot accreditatie, verleend op basis van een opleidingsdossier”.

Art. 21. Artikel 59ter van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 maart 2004 en vervangen bij het decreet van 9 juli 2010, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 59ter. §1. De accreditatieorganisatie gaat na of het door de instelling ingediende dossier regelmatig en volledig is. Het dossier moet alle elementen en feiten bevatten die de accreditatieorganisatie in staat stellen te verifiëren of de instelling terecht tot de conclusie is gekomen dat er voldoende generieke kwaliteitswaarborgen aanwezig zijn aan de hand van de criteria vastgelegd in het accreditatiekader.

§2. De accreditatieorganisatie kan na de indiening van het dossier en vóór het ontwerp van beslissing wordt verzonden, het instellingsbestuur aanvullende informatie, toelichtingen en verduidelijkingen vragen. Als de accreditatieorganisatie daarvan gebruikmaakt, wordt daarvan melding gemaakt in het accreditatierapport. De accreditatieorganisatie legt in het reglement, vermeld in artikel 9quinquies, de bestuursbeginselen vast voor verzoeken om aanvullende informatie, toelichtingen en verduidelijkingen en voor de behandeling van de antwoorden.

§3. Zowel in het dossier dat het instellingsbestuur indient om de accreditatie te verkrijgen als in het accreditatierapport wordt er melding gemaakt van de opleidingsvarianten, vermeld in artikel 59bis, §1, die worden aangeboden in het academiejaar waarin het dossier wordt ingediend.

§4. Als de accreditatieorganisatie op grond van het ingediende dossier niet tot een positief accreditatierapport en -besluit kan komen, wordt de termijn van de lopende accreditatie met ten hoogste één jaar verlengd. De accreditatieorganisatie bezorgt voor het verstrijken van de beslissingstermijn, vermeld in artikel 60, §1, eerste lid, een ontwerp van die beslissing met de bijbehorende omstandige motivering aan het instellingsbestuur. Het instellingsbestuur wordt in staat gesteld om bezwaren en opmerkingen te formuleren binnen een vervaltermijn van vijftien kalenderdagen die ingaat de dag na de ontvangst van het ontwerp. Binnen de door de accreditatieorganisatie bepaalde termijn waarmee de lopende accreditatie wordt verlengd, moet het instellingsbestuur een externe beoordeling laten uitvoeren. De accreditatieorganisatie neemt dan een besluit over de ingediende aanvraag met toepassing van de voorschriften die gelden voor “accreditaties op basis van een visitatierapport” op voorwaarde dat het instellingsbestuur de aanvraag indient drie maanden voor het verstrijken van de verlengde accreditatietermijn en dat de accreditatieorganisatie een besluit neemt binnen een termijn van twee maanden. De duur van de verlenging komt in mindering van de geldigheidsduur van de accreditatie, vermeld in artikel 60, §2.”.

Art. 22. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2011, wordt in subsectie 2, ingevoegd bij artikel 20, een artikel 59quater ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 59quater. §1. De accreditatie wordt verleend als de accreditatieorganisatie op basis van het opleidingsdossier in redelijkheid besluit dat de kwaliteit van de opleiding voldoet aan de generieke kwaliteitswaarborgen, bepaald in het accreditatiekader.

§2. De accreditatieorganisatie legt de bevindingen van de toetsing, vermeld in paragraaf 1, vast in een accreditatierapport, dat als motivering geldt van het accreditatiebesluit.

De accreditatieorganisatie bezorgt vóór het verstrijken van de beslissingstermijn, vermeld in artikel 60, §1, eerste lid, een ontwerp van accreditatierapport en van accreditatiebesluit aan het instellingsbestuur. Het instellingsbestuur wordt in staat gesteld om bezwaren en opmerkingen te formuleren binnen een vervaltermijn van vijftien kalenderdagen, die ingaat de dag na de ontvangst van het ontwerp. De accreditatieorganisatie bepaalt in het reglement, vermeld in artikel 9quinquies, de procedurele regels die gelden voor de behandeling van bezwaren en opmerkingen. De procedurele regels kunnen nooit leiden tot een overschrijding van de beslissingstermijn, vermeld in artikel 60, §1, eerste lid.”.

Art. 23. In artikel 60 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 maart 2004 en gewijzigd bij de decreten van 16 juni 2006, 8 mei 2009 en 9 juli 2010, worden paragraaf 1 en 2 vervangen door wat volgt:

“§1. De accreditatieorganisatie neemt een besluit binnen een termijn van drie maanden vanaf de ontvangst van de aanvraag tot accreditatie. De termijn wordt berekend van maand tot maand en van dag tot dag. De dag van de ontvangst van de aanvraag tot accreditatie is in de termijn begrepen.

Als de accreditatieorganisatie binnen de termijn, vermeld in het eerste lid, geen besluit heeft genomen, wordt de geldigheidsduur van de lopende accreditatie of de erkenning als een nieuwe opleiding verlengd tot het einde van het academiejaar waarin het accreditatiebesluit uiteindelijk wordt genomen.

§2. De accreditatieorganisatie neemt een positief accreditatiebesluit, wanneer zij op basis van het visitatierapport besluit dat de opleiding voldoet aan alle generieke kwaliteitswaarborgen van het accreditatiekader. Een positief accreditatiebesluit geldt voor een termijn van acht jaar. Vanaf de derde ronde opleidingsaccreditaties geldt een positief accreditatiebesluit voor een termijn van zes jaar. Die termijnen vangen aan vanaf het academiejaar dat volgt op het academiejaar waarin het besluit genomen wordt of, in geval van verlenging, met ingang van de dag waarop het vorige accreditatiebesluit vervalt.

§3. De accreditatieorganisatie neemt een positief accreditatiebesluit dat geldt voor een periode van ten hoogste drie jaar, wanneer zij op grond van het visitatierapport besluit dat de opleiding of een opleidingsvariant slechts voldoet aan één of twee generieke kwaliteitswaarborgen. Binnen die termijn moet het instellingsbestuur, onverminderd het bepaalde in het derde lid van deze paragraaf, een nieuwe externe beoordeling laten uitvoeren over de generieke kwaliteitswaarborgen waarvoor de opleiding of de opleidingsvariant niet als voldoende werd beoordeeld. Op basis van deze nieuwe beoordeling neemt de accreditatieorganisatie een nieuw accreditatiebesluit.

Als de accreditatieorganisatie op basis van het visitatierapport na een beperkte nieuwe visitatie tot het besluit komt dat de opleiding niet voldoet aan alle generieke kwaliteitswaarborgen vervalt de accreditatie en wordt het besluit wat de gevolgen betreft, gelijkgesteld met een negatief accreditatiebesluit.

Als de geldigheidsduur van een accreditatie wordt beperkt omdat de kwaliteit van een opleidingsvariant niet voldoet aan alle generieke kwaliteitswaarborgen bepaald in het accreditatiekader, heeft het instellingsbestuur de keuze tussen a) een nieuwe beperkte visitatie van de opleidingsvariant en accreditatie voor een bepaalde periode of b) de opleidingsvariant stopzetten en vanaf het eerst volgende academiejaar geen nieuwe studenten meer inschrijven. Als het instellingsbestuur beslist de opleidingsvariant stop te zetten na de eerste evaluatie, kan het instellingsbestuur die opleidingsvariant binnen zes jaar niet heropstarten. Door het stopzetten van de opleidingsvariant wordt de geldigheidsduur van de accreditatie voor de opleiding niet meer beperkt en zijn de termijnen vermeld in §2 van toepassing.

Als de accreditatieorganisatie op basis van het visitatierapport na een beperkte nieuwe visitatie tot het besluit komt dat de opleidingsvariant niet voldoet aan alle generieke kwaliteitswaarborgen, moet de instelling de opleidingsvariant stopzetten en mag het instellingsbestuur vanaf het volgende academiejaar geen nieuwe studenten meer inschrijven. Het instellingsbestuur kan de opleidingsvariant binnen zes jaar niet heropstarten. Door het stopzetten van de opleidingsvariant wordt de geldigheidsduur van de accreditatie voor de opleiding niet meer beperkt en zijn de termijnen vermeld in §2 van toepassing.

Als de accreditatieorganisatie op basis van het visitatierapport na een beperkte nieuwe visitatie tot het besluit komt dat de opleiding of opleidingsvariant voldoet aan alle generieke kwaliteitswaarborgen van het accreditatiekader, dan neemt de accreditatieorganisatie een positief accreditatiebesluit dat geldt voor een termijn vermeld in §2 verminderd met de termijn van het beperkte accreditatiebesluit.

§4. De accreditatieorganisatie neemt een negatief accreditatiebesluit, wanneer zij op grond van het visitatierapport tot het besluit is gekomen dat de opleiding of een opleidingsvariant aan geen enkele generieke kwaliteitswaarborg voldoet. Het instellingsbestuur moet de opleiding of een opleidingsvariant die aan geen enkele generieke kwaliteitswaarborg voldoet, stopzetten en mag vanaf het volgende academiejaar geen nieuwe studenten meer inschrijven. Het instellingsbestuur kan de opleiding of een opleidingsvariant binnen zes jaar niet heropstarten.”.

Art. 24. In titel I, hoofdstuk III, afdeling 2, onderafdeling 2, gewijzigd bij de decreten van 19 maart 2004, 16 juni 2006, 30 april 2009, 8 mei 2009 en 9 juli 2010, wordt sectie 5, die bestaat uit artikel 60bis en 60ter, opgeheven.

Art. 25. In titel I, hoofdstuk III, afdeling 2, onderafdeling 2, gewijzigd bij de decreten van 19 maart 2004, 16 juni 2006, 30 april 2009, 8 mei 2009 en 9 juli 2010, wordt sectie 6, die bestaat uit artikel 60quater en 60quinquies, opgeheven.

Art. 26. In titel I, hoofdstuk III, afdeling 2, onderafdeling 2 wordt een nieuwe sectie 5 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Sectie 5. Traject bij niet-instemming met een negatief accreditatiebesluit”.

Art. 27. In titel I, hoofdstuk III, afdeling 2, onderafdeling 2, sectie 5, ingevoegd bij het artikel 26, wordt een nieuw artikel 60bis ingevoegd dat luidt als volgt:

“Art. 60bis. Indien het accreditatiebesluit over een opleiding negatief is, kan het instellingsbestuur bij de Vlaamse Regering een beroep instellen tegen dat negatief accreditatiebesluit. Het beroep wordt ingesteld binnen een termijn van 30 kalenderdagen die ingaat de dag na deze van de betekening van het negatief accreditatiebesluit aan de instelling.

De Vlaamse Regering toetst het betwiste besluit aan de bepalingen van dit decreet en van het in artikel 9quinquies bedoelde reglement. De Vlaamse Regering neemt een besluit binnen een ordetermijn van 60 kalenderdagen die ingaat de dag na deze van de ontvangst van het beroep. Zij vernietigt het negatief accreditatiebesluit wanneer dat kennelijk niet in overeenstemming is met die bepalingen.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen inzake het verloop van de beroepsprocedure.”.

Art. 28. In artikel 62 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 maart 2004 en gewijzigd bij de decreten van 16 juni 2006, 30 april 2009, 8 mei 2009 en 1 juli 2011, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 worden het derde, vierde en vijfde lid opgeheven;

2° in paragraaf 3 worden het vierde, vijfde en zesde lid opgeheven.

Art. 29. Artikel 63terdecies van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 9 juli 2010, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 63terdecies. Als de aanvangsdatum van de accreditatietermijn van de opleidingen die een instelling wil samenvoegen tot één opleiding, als vermeld in artikel 63undecies, verschillend is, geldt als aanvangsdatum van de accreditatietermijn van de samengevoegde opleiding de vroegste aanvangsdatum van de samengevoegde opleidingen.

Als de accreditatietermijn van de opleidingen die omgevormd worden tot een gezamenlijke opleiding, als vermeld in artikel 63novies, 1°, verschillend is, geldt als aanvangsdatum van de accreditatietermijn van de samengevoegde opleiding de vroegste aanvangsdatum van de oorspronkelijke opleidingen.”.

Art. 30. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2011, wordt een artikel 63quaterdecies ingevoegd dat luidt als volgt:

“Art. 63quaterdecies. De Vlaamse Regering voert ten minste om de vijf jaar vergelijkende analyses uit van de visitatierapporten en van de accreditatierapporten alsook systeem-brede analyses op basis van die rapporten.

Vanuit haar eigen databanken stelt de Vlaamse Regering de nodige gegevens ter beschikking van de instellingsbesturen met betrekking tot instroom, doorstroom en uitstroom van de studenten in het kader van de voorbereiding van hun zelfevaluatierapport.”.

Art. 31. In titel I, hoofdstuk IV van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 maart 2004, 16 juni 2006, 30 april 2009, 8 mei 2009 en 9 juli 2010, wordt een afdeling 1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 1. Interne en externe kwaliteitszorg”.

Art. 32. In artikel 93 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 maart 2004, 16 juni 2006, 30 april 2009, 8 mei 2009 en 9 juli 2010, worden paragraaf 1, 1bis, 2, 3 en 3bis vervangen door wat volgt:

“§1. De instellingen, vermeld in artikel 7, zorgen voor de interne en externe kwaliteitszorg van de onderwijsactiviteiten. Ze zien permanent en op eigen initiatief toe op de kwaliteit van hun onderwijsactiviteiten. Ze betrekken studenten, alumni, externe deskundigen uit het beroepsveld en internationale deskundigen bij de processen van interne en externe kwaliteitsbewaking. Ze voorzien samen in een regelmatige externe beoordeling van de kwaliteit van hun onderwijsactiviteiten, naargelang van het geval per opleiding of per cluster van opleidingen met het oog op het verlenen van de accreditaties in de tweede ronde opleidingsaccreditaties. Een externe beoordeling overeenkomstig dit artikel is niet meer vereist voor de instellingen die over een positief besluit instellingsreview beschikken vanaf de derde ronde opleidingsaccreditaties.

§1bis. Paragraaf 2, 3, 3bis en 4 zijn niet van toepassing op de opleidingen waarvoor een beroep wordt gedaan op de accreditatieprocedure, vermeld in artikel 60sexies.

§2. De externe beoordeling wordt uitgevoerd door een visitatiecommissie die het geheel van haar werkzaamheden afrondt binnen een bestek van twaalf maanden. Van de visitatiecommissie maakt ten minste één student deel uit.

§3. De externe beoordelingen worden georganiseerd door een evaluatieorgaan dat daartoe een visitatieprotocol vastlegt na overleg met de accreditatieorganisatie. Het protocol wordt openbaar gemaakt.

Het visitatieprotocol voorziet ten minste in:

- 1° de mogelijkheid voor het instellingsbestuur om technische opmerkingen en inhoudelijke bezwaren te formuleren voor de commissie de externe beoordeling definitief vaststelt;
- 2° de plicht voor de visitatiecommissie om ten aanzien van het instellingsbestuur schriftelijk te antwoorden op de geformuleerde inhoudelijke bezwaren;
- 3° de wijze waarop de onafhankelijkheid van de beoordeling wordt gewaarborgd;
- 4° de wijze waarop het evaluatieorgaan de visitatiecommissies samenstelt zodat de visitatiecommissies met kennis van zaken een oordeel kunnen vormen over wat er internationaal wenselijk en gangbaar is inzake het eindniveau van opleidingen met een verwante kwalificatie;
- 5° de wijze waarop de visitatiecommissie tot haar oordeel is gekomen en de wijze waarop de vergelijkbaarheid van de oordelen, verleend aan de criteria, bedoeld in het accreditatiekader, over de verschillende opleidingen wordt gewaarborgd;
- 6° de wijze waarop de leden van de visitatiecommissies gevormd worden met het oog op een eenduidige toepassing van het visitatieprotocol en het accreditatiekader;
- 7° de minimumvereisten waaraan een visitatierapport moet voldoen opdat het kan toelaten om de voldoende aanwezigheid van de generieke kwaliteitswaarborgen na te gaan.

Met behoud van de toepassing van paragraaf 3bis en artikel 60bis organiseert het Bestuurscomité Kwaliteitszorg van de Vlaamse Universiteiten en Hogescholen Raad de externe beoordeling van de opleidingen van de instellingen, vermeld in artikel 7. Het Bestuurscomité Kwaliteitszorg is het verzelfstandigd orgaan binnen de Vlaamse Universiteiten en Hogescholen Raad dat als evaluatieorgaan optreedt zoals bedoeld in artikel 9quinquiesdecies, §2.

§3bis. Instellingen kunnen voor de organisatie van de externe beoordeling een beroep doen op een ander evaluatieorgaan dat European Quality Assurance Register for Higher Education (EQAR) geregistreerd is of dat door de NVAO erkend is om een van de volgende redenen:

- 1° de internationale vergelijkbaarheid van de te accrediteren opleiding met vergelijkbare opleidingen aan buitenlandse instellingen;
- 2° een goede aansluiting tussen de expertise van het ander evaluatieorgaan en de inhoudelijke specificiteit van de te accrediteren opleiding.”.

Art. 33. Aan titel I, hoofdstuk IV, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 maart 2003, 16 juni 2006, 15 december 2006 en 8 mei 2009, wordt een afdeling 2 toegevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 2. Instellingsreview”.

Art. 34. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2011, wordt aan afdeling 2, toegevoegd bij artikel 33, een onderafdeling 1 toegevoegd, die luidt als volgt;

“Onderafdeling 1. Kader en criteria”.

Art. 35. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2011, wordt aan onderafdeling 1, ingevoegd bij artikel 34, een artikel 93ter toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 93ter. §1. De instellingen, vermeld in artikel 7 van het decreet, zijn vanaf het academiejaar 2015-2016 onderworpen aan een instellingsreview. Bij een instellingsreview beoordeelt een externe commissie de beleidsprocessen die een instelling opzet om te garanderen dat ze haar taken op het terrein van het hoger onderwijs op een kwaliteitsvolle wijze uitvoert. De reviewcommissie betreft daarbij ook de beleidsprocessen die de instelling opzet om het onderwijs dat ze in haar opleidingen aanbiedt te ondersteunen vanuit haar opdrachten op het terrein van onderzoek en maatschappelijke en wetenschappelijke dienstverlening.

§2. De reviewcommissie betreft de volgende onderwerpen in haar beoordeling:

- 1° de visie van de instelling op hoger onderwijs en de kwaliteit van het hoger onderwijs en het gevoerde beleid, beleidsdoelstellingen en beleidsuitgangspunten op het terrein van het onderwijs alsmede het gevoerde beleid op het terrein van onderzoek en maatschappelijke en wetenschappelijke dienstverlening in relatie met de onderwijskwaliteit;
- 2° de beleidsacties, processen, procedures, praktijken en instrumenten, die de instelling inzet om haar beleid op een effectieve wijze te realiseren en de kwaliteit van het aangeboden onderwijs te optimaliseren;
- 3° de feedback- en opvolgsystemen en in het bijzonder de interne systemen van kwaliteitsbewaking die de instelling opzet om de effectiviteit van haar beleidsacties in functie van de onderwijskwaliteit te garanderen;
- 4° de acties die een instelling onderneemt om de realisatie van haar beleidsdoelstellingen te verbeteren.

§3. De accreditatieorganisatie legt in het beoordelingskader instellingsreview de volgende zaken vast:

- 1° de criteria waaraan de hiervoor vermelde onderwerpen getoetst zullen worden;
- 2° de voorwaarden voor het verlenen van de oordelen ‘voldoet’ of ‘voldoet niet’ aan de hiervoor vermelde criteria;
- 3° welke verifieerbare feiten als grondslag kunnen dienen om de oordelen uit te spreken en hoe de bewijskracht van een feit aangetoond kan worden.

Het beoordelingskader instellingsreview moet, voor het toegepast kan worden, door de Vlaamse Regering goedgekeurd worden met vooraf het advies van de Vlaamse Universiteiten en Hogescholen Raad als koepelorganisatie en de studentenkoepelverenigingen in de zin van het decreet van 30 maart 1999 houdende de subsidiëring van studenten- en leerlingenkoepelverenigingen.

§4. In afwijking van §1 zijn de instellingen bedoeld in het decreet van 18 mei 1999 betreffende sommige instellingen van openbaar nut voor postinitieel onderwijs, wetenschappelijk onderzoek en wetenschappelijke dienstverlening en de erkende faculteiten der protestantse godgeleerdheid bedoeld in de artikelen 54 en 55 niet onderworpen aan een instellingsreview.”.

Art 36. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2011, wordt aan afdeling 2, toegevoegd bij artikel 33, een onderafdeling 2 toegevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling 2. Aanvraag”.

Art. 37. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2011, wordt aan onderafdeling 2, toegevoegd bij artikel 36, een artikel 93quater toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 93quater. §1. De instellingen, vermeld in artikel 7 van het decreet, vragen een instellingsreview of een verlenging ervan aan bij de accreditatieorganisatie. De eerste ronde instellingsreviews wordt georganiseerd in de academiejaren 2015-2016 en 2016-2017. De tweede ronde instellingsreviews vindt plaats in de academiejaren 2019-2020 en 2020-2021.

De accreditatieorganisatie stelt in overleg met de Vlaamse Universiteiten en Hogescholen Raad het tijdsrooster op van de instellingsreviews in de eerste en tweede ronde en legt voor elke instellingsreview de uiterlijke datum van de aanvraag vast.

§2. Met behoud van de toepassing van paragraaf 1 wordt een aanvraag voor een verlenging van een instellingsreview ingediend uiterlijk één jaar voor het verstrijken van de geldigheidsduur van het positieve besluit instellingsreview.

§3. Als een instellingsbestuur overeenkomstig de termijn, vermeld in paragraaf 2, een aanvraag van een instellingsreview heeft ingediend, wordt de periode van het geldende positieve besluit instellingsreview verlengd tot het moment dat onherroepelijk een beslissing is genomen over de aanvraag.”.

Art. 38. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2011, wordt aan afdeling 2, toegevoegd bij artikel 33, een onderafdeling 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling 3. De reviewcommissie”.

Art. 39. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2011, wordt aan onderafdeling 3, ingevoegd bij artikel 38, een artikel 93quinquies toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 93quinquies. §1. De accreditatieorganisatie stelt de reviewcommissie samen die de instellingsreview uitvoert en coördineert de instellingsreview. De te beoordelen instelling heeft het recht beargumenteerd bezwaren aan te dragen tegen de samenstelling van de reviewcommissie binnen een vervaltermijn van vijftien kalenderdagen vanaf de dag na de ontvangst van de mededeling van de accreditatieorganisatie.

De reviewcommissie bestaat uit ten minste vijf leden, onder wie één student. De meerderheid van de leden is werkzaam in het buitenland. De reviewcommissie beschikt over bestuurlijke deskundigheid, onderwijsdeskundigheid en evaluatiedeskundigheid en is op de hoogte van de ontwikkelingen in de hogeronderwijssector in binnen- en buitenland. Ten minste één lid moet voldoende kennis hebben van het Vlaamse hoger onderwijs.

De leden van de commissie zijn onafhankelijk, beschikken over de nodige deskundigheid en hebben ten minste vijf jaar geen banden gehad met de te beoordelen instelling, behalve voor de student. De accreditatieorganisatie controleert die voorwaarden.

De reviewcommissie gaat op een meer specifieke c.q. diepgaande wijze de correctheid na van haar bevindingen ten aanzien van het instellingsbeleid aan de hand van de praktijk op lagere organisatieniveaus c.q. op inhoudelijke speerpunten.

§2. De accreditatieorganisatie legt na overleg met de Vlaamse Universiteiten en Hogescholen Raad en de studentenkoepelverenigingen in de zin van het decreet van 30 maart 1999

houdende de subsidiëring van studenten- en leerlingenkoepelverenigingen, in een draaiboek de volgende zaken vast:

- 1° de wijze waarop de instellingsreviews worden uitgevoerd;
- 2° de stappen in het beoordelingsproces;
- 3° de gegevens die het instellingsbestuur meestuurt bij een aanvraag voor een instellingsreview en de documenten die ter inzage moeten liggen tijdens de bezoeken aan de instelling.”.

Art. 40. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2011, wordt aan afdeling 2, toegevoegd bij artikel 33, een onderafdeling 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling 4. Rapport en besluit”.

Art. 41. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2011, wordt aan onderafdeling 4, ingevoegd bij artikel 40, een artikel 93sexies toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 93sexies. §1. De accreditatieorganisatie die de aanvraag voor een instellingsreview ontvangt, rondt het proces van de instellingsreview binnen twaalf maanden na de ontvangst van de aanvraag af met een besluit waarin de accreditatieorganisatie een oordeel geeft over elk van de vier onderwerpen, vermeld in artikel 93ter, §2.

De accreditatieorganisatie kan na de indiening van het dossier en vóór het ontwerp van evaluatierapport en besluit wordt verzonden, het instellingsbestuur om aanvullende informatie, toelichtingen en verduidelijkingen vragen. Als de accreditatieorganisatie daarvan gebruikmaakt, wordt daarvan melding gemaakt in het evaluatierapport. De accreditatieorganisatie legt in het reglement, vermeld in artikel 9quinquies, de bestuursbeginselen vast inzake de verzoeken om aanvullende informatie, toelichtingen en verduidelijkingen en inzake de behandeling van de antwoorden.

§2. De accreditatieorganisatie legt de bevindingen van de review, vermeld in paragraaf 1, vast in een evaluatierapport, dat als motivering geldt van het besluit.

De accreditatieorganisatie bezorgt één maand vóór het verstrijken van de beslissingstermijn, vermeld in paragraaf 1, een ontwerp van evaluatierapport en van besluit dat de instellingsreview afrondt, aan het instellingsbestuur. Het instellingsbestuur wordt in staat gesteld om bezwaren en opmerkingen te formuleren binnen een vervaltermijn van vijftien kalenderdagen, die ingaat de dag na de ontvangst van het ontwerp.

§3. De accreditatieorganisatie bepaalt in het reglement, vermeld in artikel 9quinquies, de procedures overeenkomstig dewelke de bezwaren en opmerkingen worden behandeld. Die procedures kunnen nooit leiden tot een overschrijding van de beslissingstermijn, vermeld in paragraaf 1.

§4. Het besluit dat een instellingsreview afrondt, treedt in werking met ingang van de dag waarop het vorige besluit met betrekking tot de instellingsreview vervalt, of als aan een instelling voor de eerste keer een instellingsreview wordt verleend, met ingang van de dag van de bekendmaking van het besluit.

§5. De rapporten van de instellingsreviews zijn openbaar.”.

Art. 42. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2011, wordt aan afdeling 2, toegevoegd bij artikel 33, een onderafdeling 5 toegevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling 5. Rechtsgevolgen”.

Art. 43. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2011, wordt aan onderafdeling 5, ingevoegd bij artikel 42, een artikel 93septies toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 93septies. §1. Aan de eerste ronde instellingsreviews zijn geen rechtsgevolgen verbonden voor de instelling of de opleidingen.

§2. Vanaf de tweede ronde instellingsreviews hebben de instellingsreviews de volgende rechtsgevolgen:

- 1° als de instelling naar het oordeel van de accreditatieorganisatie ‘voldoet’ aan alle onderwerpen, vervalt voor die instelling de verplichting om de accreditatie van een opleiding aan te vragen op basis van een gepubliceerde externe beoordeling en heeft het besluit dat de instellingsreview afrondt een geldigheidsduur van zes jaar;
- 2° als de instelling naar het oordeel van de accreditatieorganisatie niet voldoet aan alle onderwerpen, beperkt de accreditatieorganisatie de geldigheidsduur van het besluit dat de instellingsreview afrondt, tot ten hoogste drie jaar. Uiterlijk zes maanden voor het einde van die periode onderwerpt de accreditatieorganisatie de instelling aan een nieuwe beperkte review. Die beperkte geldigheidsduur komt in mindering van de algemene geldigheidsduur van zes jaar.

In die periode kan de instelling geen aanvraag meer indienen voor een nieuwe opleiding.

Als de instelling na die nieuwe beperkte review naar het oordeel van de accreditatieorganisatie niet voldoet aan alle onderwerpen wordt de instelling niet langer gefinancierd en verliest de instelling het recht om graden te verlenen. De instelling moet ervoor zorgen dat, door samenwerking met een andere instelling, de studenten hun opleiding kunnen verder zetten. De Vlaamse Regering zal hiervoor de nodige maatregelen treffen;

- 3° indien de instelling naar het oordeel van de accreditatieorganisatie aan geen enkele onderwerp voldoet, wordt de instelling niet langer gefinancierd en verliest de instelling het recht om graden te verlenen met ingang van het volgende academiejaar. De instelling moet ervoor zorgen dat, door samenwerking met een andere instelling, de studenten hun opleiding kunnen verder zetten. De Vlaamse Regering zal hiervoor de nodige maatregelen treffen.”.

Art. 44. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2011, wordt aan afdeling 2, toegevoegd bij artikel 33, een onderafdeling 6 toegevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling 6. Kosten, tarieven en evaluatie”.

Art. 45. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2011, wordt aan onderafdeling 6, ingevoegd bij artikel 44, een artikel 93octies toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 93octies. De instelling draagt de kosten van de instellingsreview. De Vlaamse Regering bepaalt de tarieven voor de uitvoering van een instellingsreview en kan daarbij rekening houden met de grootte van de instelling. Deze tariefbepaling zal rekening houden met volgende beginselen:

- 1° het tarief voor de instellingsreview bedraagt ten minste 10.000 euro en ten hoogste 60.000 euro;
- 2° de in §1 bedoelde bedragen kunnen jaarlijks worden geïndexeerd. De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop deze indexering wordt toegepast.

De Vlaamse Regering zorgt voor de uitvoering van een evaluatie van de eerste instellingsreviews tegen eind juni 2018. Tegelijk met deze evaluatie zet de Vlaamse Regering proefprojecten op waarin de haalbaarheid van opleidingsaccreditaties op basis van een opleidingsdossier overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 13, 14, 20, 21 en 22 wordt nagegaan. De Vlaamse Regering zorgt daarnaast ook voor de uitvoering vóór 1 januari 2024 van een algemene evaluatie van de werking en de impact van het stelsel van accreditatie en instellingsreviews. Bij de evaluatie wordt ook nagegaan of de administratieve lastenvermindering zich manifesteert.”.

Art. 46. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2011, wordt aan afdeling 2, toegevoegd bij artikel 33, een onderafdeling 7 toegevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling 7. Traject bij niet instemming negatief besluit instellingsreview”.

Art. 47. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2011, wordt aan onderafdeling 7, ingevoegd bij artikel 46, een artikel 93nonies toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 93nonies. Indien het besluit dat een instellingsreview afrondt, negatief is, kan het instellingsbestuur bij de Vlaamse Regering een beroep instellen tegen dat negatief besluit instellingsreview. Het beroep wordt ingesteld binnen een termijn van 30 kalenderdagen die ingaat de dag na deze van de betekening van het negatief besluit instellingsreview aan de instelling.

De Vlaamse Regering toetst het betwiste besluit aan de bepalingen van dit decreet en van het in artikel 9quinquies bedoelde reglement. De Vlaamse Regering neemt een besluit binnen een ordetermin van 60 kalenderdagen die ingaat de dag na deze van de ontvangst van het beroep. Zij vernietigt het negatief besluit instellingsreview wanneer dat kennelijk niet in overeenstemming is met die bepalingen.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen inzake het verloop van de beroepsprocedure.”.

Hoofdstuk 3. Slotbepalingen

Art. 48. De bepalingen die betrekking hebben op het traject bij instemming met een negatief accreditatiebesluit en op het traject bij niet-instemming met een negatief accreditatiebesluit, zoals die golden de dag voor de inwerkingtreding van dit decreet, blijven van toepassing op de accreditatiebesluiten die genomen worden voor het einde van het academiejaar 2012-2013.

De bepalingen die betrekking hebben op het traject voor opleidingen die genieten van een tijdelijke erkenning, zoals die golden de dag voor de inwerkingtreding van dit decreet, blijven van toepassing op de accreditatiebesluiten die genomen worden voor het einde van het academiejaar 2012-2013.

Art. 49. In alle bepalingen van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen worden naargelang van het geval:

- het woord “Accreditatieorgaan” vervangen door het woord “accreditatieorganisatie”;
- de woorden “het Accreditatieorgaan” vervangen door de woorden “de accreditatieorganisatie”;
- de woorden “het Accreditatieorgaan dat” vervangen door de woorden “de accreditatieorganisatie die”;

- het persoonlijk voornaamwoord “het” dat verwijst naar het accreditatieorgaan vervangen door het persoonlijk voornaamwoord “ze” dat verwijst naar de accreditatieorganisatie.

Art. 50. Dit decreet treedt in werking op 1 juli 2012 met uitzondering van de artikelen 13, 14, 20, 21, 22 en 43 waarbij artikel 93septies, §2, wordt ingevoegd. De Vlaamse Regering bepaalt de datum van inwerkingtreding van deze artikelen na de uitvoering van de evaluatie van de werking van de instellingsreviews en van de proefprojecten bedoeld in artikel 45.